

Zbyňku, hlavním motivem Vašich děl vystavených v Era světě je krajina. Nemalujete ale klasické krajiny, jaké by si člověk pod tímto pojmem představil. Ty Vaše jsou abstrahovány do naprosté krajnosti. Proč?

Abstrahovat nebo realisticky opisovat krajinu do krajnosti? První varianta mě přitahuje víc. Pro mě to ale vlastně abstrakce vůbec není. Maluji své naprosto jasné představy o krajině. Pracuji i s konkrétními tvary, pouze nemám rád doslovnost. To je pro mě omezující faktor, který mě svou jednoznačností téměř děsí. Vystavený cyklus maleb, které vznikaly v letech 2013 – 2015, odráží moje vnitřní představy o krajině. Snažím se v nich zachytit nikdy nekončící variace přírody. Obrazy velmi často vyjadřují jakýsi vnitřní záznam, mou představu o dokonalé, jakoby rajske, kosmické nebo jinak nepoznané, vytoužené krajině. Často jde ale o krajinu „rozpomínanou“ - téměř žádný z obrazů jsem nenamaloval v plenéru. Krajinu si zaznamenám do paměti a zpětně ji pak z jednotlivých, pro mě důležitých fragmentů, na plátně pospojuji.

Jak byste přiblížil váš způsob tvorby?

Dá se říct, že maluji poměrně akčním způsobem, jak pomocí klasických technik jako je olejomalba, tak pomocí artbrush. Často pracuji spontánně - alla prima, a to kombinuji s jemnějšími sekvencemi, které působí jako akvarel. Expresivnější, často stříkané či stékané části obrazů střídám s klidnějšími partiemi, provedenými v olejomalbě. Kresbu štětcem pak používám pro ozvláštnění a konkretizaci jinak abstraktní kompozice detailem, který upoutá pozornost.

Ve vašich dílech jsou pro mě zásadní barvy a jejich harmonie, působí na mě až lyricky...

Pokouším se vlastně ztvárnit jakousi esteticko-abstraktní iluzi prostoru. Celek působí jako abstraktní skladba, při zacílení na detail ale rozpoznáte květiny, listy, stonky, pestíky... Motivy květin jsou tu estetickým prvkem ale i zástupným motivem umožňujícím řazení a rytmizaci v prvním plánu obrazu. Expresivně malovaný druhý plán a další plány „v hloubi“ obrazu pak vytvářejí až plastickou iluzi krajiny.

Malujete jen přírodu nebo pracujete i s jinými motivy?

Ve své tvorbě mám několik rovin, které souběžně prohlubuji. Vedle krajiny maluji také figurálně, zde propojuji humor a nadsázku s určitou až surrealistickou sebereflexí i reflexí okolí. V rámci své doktorské práce pak sahám po ryze konceptuálních přístupech. Poslední dobou je u mě ale krajinomalba tím nejintenzivnějším. Možná se celý svůj život vlastně pokouším malovat stále jeden a tentýž obraz a realizovat tak vzpomínku na něco zásadního z dětství. Vyrůstal jsem uprostřed lesa a luk v hájovně, proto je pro mě inspirace přírodou dominujícím prvkem.

Co pro Vás malování znamená?

Samotný proces malby mě neuvěřitelně naplňuje. Maluji z přemíry energie, když ji nemám, raději do ateliéru ani nejdu. Vnímám malbu jako oslavu života, je pro mě reflexí jeho prožívání a vnímání. Jsem vždycky rád, když lidé dokáží nalézt to, co do maleb vkládám a dokonce mi často sami o obraze něco vyprávějí a nenuceně vyjadřují vlastní reflexi obrazu. Jde vlastně o způsob komunikace mezi umělcem a divákem, kdy umělec přichází s vlastním jazykem a divák se mu snaží porozumět. Tento proces je pro mě svým způsobem velmi vzrušující. Abstraktní malba svou otevřeností a variabilitou tuto komunikaci umožňuje.

Jaké další projekty připravujete, na co se můžeme těšit?

Momentálně pracuji na cyklu obrazů s názvem „Mokřady“ a figurálním konceptu, z něhož mám dokončený první obraz „ Rusalka“. Zajímá mě to, v čem je naše krajina jiná a specifická a stejně tak související báje, mýty... To, co nás určuje a čím jsme podmiňováni.

Se Zbyňkem Havlíkem si u příležitosti jeho výstavy v Era světě povídala Klára Vorlíčková.

Zbyněk, the main motif of your works exhibited in Era svět are landscapes. However, you don't paint classic landscapes as one would imagine. Your landscapes are abstract to the extreme. Why?

Abstract interpretation or a realistic copy of a landscape? The first option is more appealing to me. I don't consider it abstract at all. I paint my very clear images of landscapes. I work with specific shapes, I just don't like literalism. That to me is a limiting factor that almost frightens me with its definiteness. The exhibited cycle of paintings that was created in the years 2013-2015 reflects my inner images of landscapes. I try to capture the endless variations of nature in them. The paintings often represent a kind of internal record, my idea of perfect, paradisiacal, cosmic or otherwise untouched landscapes. The landscapes are often painted from memory - almost none of the paintings were painting in the open air. I record the landscape in my memory and then put it together on the canvas from fragments that are important to me.

How would you describe your method of work?

You could say that my method of painting is quite active, using both conventional techniques such as oil painting, as well as artbrush. I often work spontaneously - alla prima, and combine it with softer sequences that look like watercolour. I alternate expressive, often sprayed or splattered parts of the paintings with quieter parts executed in oil paint. I use brush drawing to concretize an otherwise abstract composition with a special detail that catches the eye.

To me, the colours and their harmonies are what is most important to me in your works, they seem almost lyrical...

I try to portray a kind of aesthetic and abstract illusion of space. As a whole, it looks like an abstract composition, but when you look closely you will recognize flowers, leaves, stems, pistils... The floral motifs are an aesthetic element as well as a vicarious motif enabling sequencing and rhythm in the first plan of the image. An expressively painted second plan as well as other plans "deep" in the painting create an almost three-dimensional illusion of the landscape.

Do you only paint nature, or do you also work with other motifs?

There are several planes of my work that I am deepening simultaneously. Besides landscapes I also do figure painting, where I combine humour and exaggeration with almost surreal self-reflection and reflection of my surroundings. In my doctoral work I reach for purely conceptual approaches. Lately, however, painting landscapes is what I am most passionate about. Perhaps I am trying to paint the same image my whole life and realize a profound memory of childhood. I grew up in the middle of the woods and meadows in a gamekeeper's house, which is why nature is my main inspiration.

What does painting mean to you?

The actual process of painting is incredibly fulfilling. I paint from excess energy; if I have none, I don't even go to the studio. I see painting as a celebration of life; to me it is a reflection of the experience and perception of life. I always like when people are able to find what I put into the paintings. They often talk to me about the painting and express their own reflection of the painting. It is actually a method of communication between the artist and the viewer, where the artist creates his own language and the viewer is trying to understand it. This process is very exciting to me. Abstract painting enables this communication with its openness and variability.

What other projects are you preparing, what can we expect?

I am currently working on a cycle of paintings entitled "Wetlands", and a figure concept in which I have finished the first painting called "Rusalka". I am interested in what makes our country different and specific, as well as related legends, myths... What defines us and conditions us.

Zbyněk Havlín was interviewed by Klára Vorlíčková at the event of his exhibition in Era svět.